

«عاشقانه»

چه بیایی چه نیایی گل گلزار منی
دور از دیده ولی ساکن کویم باشی
تو عزیز دل من بودی و هستی جاننا
چه بخوانی چه نخوانی تو غزل های مرا
نتوانم سخن از راز درونم گویم
من چه رسوا شده ام در طلبت ، جانانم
چه بتابی چه نتابی دل من در ظلمت
جز تو ای دوست کسی آگه از اسرارم نیست
یاد تو خوش بنوازد دل بیمار مرا
چه حقیقی صنمی ای گل رؤیای وجود
تو به هر انجمنی خاطر بیمار منی
روشنی بخش من و شمع دل زار منی
صنما نور دل و دیده و غم خوار منی
شاه بیت منی و یکه غزل سار منی
تو خودت شاعر شیرین به اشعار منی
لیک باکم نبود ، چون تو خریدار منی
شود از یاد تو روشن چو توانوار منی
زان که مجنونی و خواننده ی افکار منی
چه بدانی چه ندانی که سپیدار منی
حجت زندگی و تک گل بی خار منی

۹۲/۸/۱۶

حقیقی